

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง หรือเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬามวย
ตามความในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒

การกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ นร ๖๒๑๐/๕๗๘๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามความในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๔ กำหนดว่า “ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวย ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยอย่างน้อยตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

๑. จัดให้แพทย์แผนปัจจุบันตรวจสอบสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวย เพื่อรับรองว่านักมวยมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมทำการแข่งขัน
๒. จัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำสนามมวยในขณะที่มีการแข่งขัน
๓. จัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลอื่นเนื่องมาจากการแข่งขันมวยสำหรับนักมวย

การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

และมาตรา ๒๖ วรรคสอง ได้กำหนดว่า “การอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์จะกำหนดได้เฉพาะเมื่อมีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน”

คณะกรรมการกีฬามวยจึงได้ออกระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. ๒๕๔๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ โดยกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันตามระเบียบข้อ ๓(๓) มาตรการเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน (๓.๓) กำหนดว่า “การแข่งขันซึ่งมีนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์เข้าแข่งขัน เว้นแต่การแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นหรือมวยสากลสมัครเล่นต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันศีรษะสำหรับนักมวยผู้แข่งขัน และนวมที่ใช้สำหรับแข่งขันมวยไทยใช้นวมมีขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๖ ออนซ์ และมวยสากลใช้นวมมีขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๘ ออนซ์” เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาจากมาตรการด้านความปลอดภัยที่สมาคมกีฬาเวชศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้เสนอต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับประเด็นอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อร่างกายในขั้นตอนการขอรับความเห็นชอบของวุฒิสภา โดยได้เน้นถึงอันตรายต่อสมอง จึงได้กำหนดอุปกรณ์ดังกล่าวไว้ในมาตรการด้านความปลอดภัย

ต่อมาบุคคลในวงการกีฬามวยได้พิจารณาเห็นว่า การใส่เครื่องป้องกันศีรษะ (HEADGUARD) ขัดกับการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะมวยไทย เพราะมวยไทยจะสวมมงคล ในการประชุมคณะกรรมการกีฬามวย ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ จึงมีมติ มอบให้นายกสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยรับไปพิจารณาหาอุปกรณ์ในการป้องกัน ความปลอดภัยอื่นที่ทดแทนเครื่องป้องกันศีรษะ เพื่อเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาครั้งต่อไป ต่อมา ในการประชุมคณะกรรมการกีฬามวย ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ นายก สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยเสนอให้เพิ่มขนาดของนวมที่ใช้ในการแข่งขันสำหรับ นักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ ซึ่งเดิมกำหนดน้ำหนักนวมขนาด ๖ ออนซ์ ให้เพิ่มน้ำหนักขึ้น อีก ๒ ออนซ์ เป็นขนาดน้ำหนัก ๘ ออนซ์ เพื่อเป็นการลดแรงกระแทก จะมีผลทำให้เกิดความ กระแทกกระเทือนน้อยลง เนื่องจากมวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ โดยตัวเอง ในการป้องกันตัวของนักมวยไทยจะใช้วิธีวะที่มีอยู่ของนักมวย เช่น การปิดป้องหมัด การยกขาบังอาวุธ การถีบทำลายจังหวะคู่ต่อสู้ และหากนักมวยคนใดมีฝีมือสู้ไม่ได้ กรรมการผู้ ห้ามสามารถใช้ดุลพินิจยุติการชกได้ การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงขอหารือมายังสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ดังต่อไปนี้

๑. คำว่า “อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย” มีความมุ่งหมายตามเจตนารมณ์ของ กฎหมายแค่ไหน เพียงใด

๒. การเพิ่มขนาดนวมจาก ๖ ออนซ์ เป็นขนาด ๘ ออนซ์ อยู่ในความหมาย หรือไม่

๓. กรณีใดที่อยู่ในความหมายถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่แท้จริง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้มีการประชุมพิจารณาข้อหารือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ โดยมีมติให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ไปจัดทำข้อหารือมาใหม่ เนื่องจากประเด็นคำถามยังไม่มีคำตอบชัดเจนเพียงพอ ต่อมาการกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดทำข้อ หารือใหม่ ตามหนังสือที่ นร ๖๒๑๐/๑๐๗๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ความว่า

๑. คำว่า “อุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัย” ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายว่าอย่างไร

๒. เครื่องป้องกันศีรษะ (HEADGUARD) และนวมที่ใช้ในการแข่งขันตามที่ คณะกรรมการกีฬามวยกำหนดไว้ในข้อ ๓ (๓) (๓.๓) ของระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่า ด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๔ แห่ง พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถือว่าเป็นอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยตาม ความหมายในประเด็นที่หนึ่ง หรือไม่เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี และผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำว่า “อุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัย” ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความหมายว่าอย่างไรนั้น เมื่อ พิจารณาจากบทบัญญัติในมาตรา ๙ (๒)^๑ แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วเห็นว่า ได้มีการ

กำหนดมาตรการความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬามวยไว้โดยให้อำนาจคณะกรรมการกีฬามวยในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวยและตาม มาตรา ๑๔ วรรคสอง^๒ แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้นายสนามมวย และผู้จัดการแข่งขันกีฬามวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยสำหรับนักมวยตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกีฬามวยกำหนด และนอกจากนี้ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง^๓ แห่ง พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังได้กำหนดให้ผู้จัดการแข่งขันกีฬามวยจะต้องได้รับ อนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์การอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวย ในกรณีนักมวยที่มี อายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์จะกระทำได้เฉพาะเมื่ออุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในขณะเข้า แข่งขัน

อย่างไรก็ตามคำว่า “อุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัย” จะมีความหมายว่า อย่างไรนั้น พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีบทกำหนดคำนิยามแห่งความหมายของ คำดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะแต่อย่างไร ดังนั้นจึงต้องพิจารณาตามความหมายโดยทั่วไปซึ่งตาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ (พิมพ์ครั้งที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๓๘) ได้ให้ความหมาย คำว่า “อุปกรณ์” คือ เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องประกอบ และคำว่า “ป้องกัน” หมายความว่า กัน ไว้เพื่อต้านทานหรือคุ้มครอง คำว่า “ปลอดภัย” หมายความว่า พ้นภัย ส่วนคำว่า “ภัย” หมายความว่า สิ่งที่น่ากลัวอันตราย ดังนั้น รวมความแล้ว คำว่าอุปกรณ์ในการป้องกันความ

^๑ มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๒) วางแผนและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและ สวัสดิภาพของนักมวย

๑ล๑

๑ล๑

^๒ มาตรา ๑๔ ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวยและผู้จัดการรายการ แข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย อย่างน้อยตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

^๓ มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดแข่งขันกีฬามวย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่ ในกรณีการจัดการแข่งขันกีฬามวยบางประเภท ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวยที่มี อายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์จะกำหนดได้เฉพาะเมื่อมีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน

๑ล๑

๑ล๑

ปลอดภัยจึงมีความหมายว่าเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีไว้เพื่อต้านทานหรือคุ้มครองให้พ้นภัยอันตราย ซึ่งตามเจตนารมณ์ของกฎหมายจึงเห็นได้ว่าเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีไว้เพื่อต้านทานหรือคุ้มครองนักมวยที่เข้าแข่งขันให้พ้นภัยอันตราย อันอาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างการแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย

ประเด็นที่สอง เครื่องป้องกันศีรษะ (HEADGUARD) และนมที่ใช้ในการแข่งขันตามที่คณะกรรมการกีฬามวยกำหนดไว้ในข้อ ๓ (๓) (๓.๓)^๔ ของระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๔^๕ แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถือว่าเป็นอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยตามความหมายในประเด็นที่หนึ่ง หรือไม่เพียงใดนั้น เห็นว่า สำหรับเครื่องป้องกันศีรษะ (HEADGUARD) ทางสมาคมกีฬาวงศ์ศาสตร์แห่งประเทศไทยเคยมีหนังสือที่ สกвт ๐๐๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เกี่ยวกับเรื่องข้อมูลและการให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมวยอาชีพ พ.ศ. ไว้ในข้อ ๒ (๒) ถึงอันตรายต่อสมองในเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ว่าขณะที่สมองกำลังพัฒนาและส่วนป้องกัน (กะโหลกศีรษะ) ยังไม่เจริญเต็มที่ ความเสียหายต่อเซลล์สมองในการถูกกระแทกกระทั้นที่รุนแรงเท่ากันนั้นจะมากกว่าในผู้ใหญ่ ดังนั้นการมีเครื่องป้องกันศีรษะ (HEADGUARD) ใช้สวมครอบศีรษะจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักมวยใช้เพื่อต้านทานหรือคุ้มครองให้นักมวยพ้นภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากแรงกระแทกในการชกต่อย ถูกที่บริเวณเหนือลำคอ ใบหน้าจรดศีรษะ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ได้รับอันตรายต่อสมอง ด้วยที่มาและเหตุผลดังกล่าว เครื่องป้องกันศีรษะ (HEADGUARD) จึงถือได้ว่าเป็นอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยตามความหมายในประเด็นที่หนึ่ง

ส่วนนมที่ใช้ในการแข่งขันนั้น โดยสภาพย่อมเป็นอุปกรณ์มาตรฐานที่ใช้ในการแข่งขันกีฬามวยอยู่ในตัว เนื่องจากต้องใช้สวมใส่มือเพื่อใช้ในการชกต่อยคู่ต่อสู้ขณะที่เข้าทำการแข่งขัน และขณะเดียวกันเห็นได้ว่ายังใช้ป้องกันแรงกระแทกจากน้ำหนักหมัดที่เกิดจากการชกต่อย

^๔ ข้อ ๓ นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยในการแข่งขันกีฬามวยต่าง ๆ ดังนี้

๑ล๑ ๑ล๑^๑
(๓) มาตรการเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน

๑ล๑ ๑ล๑^๑
(๓.๓) การแข่งขันซึ่งมีนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์เข้าแข่งขัน เว้นแต่การแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น หรือมวยสากลสมัครเล่นต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันศีรษะสำหรับนักมวยผู้แข่งขันและให้ใช้นวมแข่งขันตามกำหนด ดังนี้

(ก) การแข่งขันมวยไทยใช้นวมมีขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๖ ออนซ์

(ข) การแข่งขันมวยสากลใช้นวมมีขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๘ ออนซ์

สำหรับการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น หรือมวยสากลสมัครเล่นให้ถือปฏิบัติตามกติกาการแข่งขัน ว่าด้วยเรื่องมาตรการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขันซึ่งองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องกำหนด

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ของนักมวยด้วย นอกจากนี้ ทางสมาคมกีฬามวยแห่งประเทศไทยยังได้ให้ข้อสรุปว่าการเพิ่มน้ำหนักของนวมมีส่วนในการลดแรงกระแทกและมีผลทำให้แรงกระแทกกระเทือนต่อนักมวยน้อยลงด้วย นวมจึงถือว่าเป็นอุปกรณ์ที่มีไว้เพื่อต้านทานหรือคุ้มครองนักมวยที่เข้าแข่งขันให้พ้นจากภัยอันตรายอย่างหนึ่งด้วยนอกเหนือไปจากเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีในการแข่งขันกีฬามวย

ดังนั้น นวมที่ใช้ในการแข่งขันจึงถือว่าเป็นอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยตามความหมายในประเด็นที่หนึ่งเช่นเดียวกัน

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๔